

06/11/2018

סגן שר הבריאות, מר יעקב ליצמן

שר האוצר, מר משה כחלון

ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים אלה נפרש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

כשכואב לכם נורא, אתם יודעים להרים קול, לדפוק על השולחן, לצעוק ולבכות במזכירות, במרפאה, בטלפון, איפה שרק אפשר. ובין לבין משברים? משום מה, אנשים מעדיפים לחכות עד שהם ממש במצוקה ולא להקדים תרופה למכה. סוּוּטלנָה, פיזיותרפיסטית, מספרת על מפגש כואב עם אדם שהיה זקוק נואשות לעזרתה, ולמרות כל הרצון הטוב לא יכול היה לקבל אותה:

"הוא נכנס לחדר בצליעה, גופו שפוף קדימה, ידו האחת תומכת בקירות והשנייה מחזיקה את גבו כאילו עוד רגע ויתרסק לרצפה.

'אני צריך לדבר עם המנהל', אמר בקול צרוד מכאב ונשען על הקיר בפתח המכון.

הצצתי לכיוון הדלת הסגורה, יודעת שהמנהלת שלי מנסה לפתור עוד משבר זהה לשלו. זה לא היה חדש. רבים נכנסו לכאן כמוהו, חלקם בצליעה, חלקם בצעקות, חלקם בכיסא גלגלים שדמעות הייאוש מטפטפות עליו כמו גשם זלעפות.

'במה מדובר?' ניסיתי לעזור. ידעתי שהמטופל הבא שלי כבר ממתין מחוץ לדלת, ועוד רגע יחבוט בה ויתלונן על האיחור בזמנים, אך לא יכולתי להתעלם מקמטי הכאב על פניו של הבחור הצעיר. זאת הסיבה שבחרתי במקצוע הזה, כדי לעזור. זאת הסיבה שגם אני טבעתי בבריכת הייאוש בכל פעם שהמערכת לא אפשרה לי לעשות את המיטב.

'כואב לי הגב', הוא אמר את הברור מכל. לפחות לי. כבר לפי הצליעה שלו יכולתי לנחש שמדובר ככל הנראה בפריצת דיסק עם הקרנה לרגל שמאל אותה התאמץ שלא ליישר. 'הפקידה נתנה לי תור רק לעוד שלושה חודשים', הוסיף.

'אלו התורים שלנו', מלמלתי בעצב. ונזכרתי שגם הלקוחות שממתינים לי בחוץ המתינו את הזמן הזה. ועתה, אני מבזבזת את דקות הטיפול היקרות שלהם על שיחה שלא תוביל לדבר.

'אבל זה לא הגיוני...' הוא התלונן, 'כואב לי עכשיו, לא בעוד שלושה חודשים. אני חייב לחזור לעבוד, יש לי משפחה לפרנס, אני חייב טיפול!' הוא החל להרים את קולו.

לא יכולתי לנעוץ עליו. אם הייתי במצבו, כנראה, גם אני הייתי דופקת על דלתות סגורות. מנסה בכל כוחי לשנות את המציאות העגומה. אבל המצב שלי היה שונה. יומן העבודה שלי היה מלא לשלושה חודשים קדימה במקרים מהסוג שלו ואף קשים יותר. כל הזעקות שלי, של כל הקולגות שלי, של המנהלים - על הצורך בתוספת כח אדם כדי לעזור לאנשים כמוהו בזמן, הגיעו לאוזניים אטומות. הם הותירו אותנו בקו האש. מחוצים בין הפטיש לסדן. בין הצורך להוציא לקוח כמוהו מרצוה, לבין העובדה הפשוטה, שבמצב הנוכחי אין לי אפשרות לעזור לו.

שתיתי. מה יכולתי לומר? אותו לא עניין הקפאת התקנים למרות שהאוכלוסייה גדלה והתבגרה. אותו לא עניין הבריקורטיה או החוקים. הוא רק רצה שיעזרו לו להפחית את הכאב. לחזור ללכת. לחזור לעבוד. לחזור לעצמו.

מה אתם הייתם עושים במקומי?

מקצועות הבריאות פתחו בשביתה. עיקרה עוסק בהגדלת התקנים שיאפשרו לנו לצמצם את התורים. לצמצם את העומס ולטפל בכך בזמן וכראוי. אבל העולם שותק גם כשאנחנו זועקים עבורכם.

אני מתוסכלת. כי אתם לא נלחמים על הזכות שלכם, גם כשאנחנו עומדים בשבילכם בחזית ויוצאים לשביתה על הזכויות שלכם!

השתיקה שלכם רועמת במיוחד עכשיו, כי כשיבוא היום ותצטרכו אותנו - אתם תהפכו שולחנות. הבעיה שבמצב הנוכחי לא יהיה באפשרותנו לעזור לכם.

משרד הבריאות והאוצר לא מוכנים לנהל איתנו שיחות רציניות. כבר תקופה ארוכה.

תזעקו עכשיו! בקול גדול! תשתפו! תרעישו! כדי שנוביל לשינוי."

מאז שנת 1976 לא עודכנה מערכת התקינה הקובעת את מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית, אוכלוסיית ישראל גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו. מסקנות ועדת גרמן משנת 2014 לא ימומשו אף הן, עקב פיזור הכנסת והממשלה וקיום הבחירות מוקדם מהצפוי.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחריות נמצאת בידיכם.

אנו, אזרחים ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חיייהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אנו נמשיך להזכיר לכם ולהפציר בכם להתגייס למטרה, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפייה ובתקווה לטיפולכם המיידי,

צוות "מכתבים לבריאות"